

Рекомендації для вихователя щодо забезпечення ефективності мовленнєвих занять

Заняття з розвитку мовлення буде ефективним за умови повноцінної реалізації мовленнєвого потенціалу кожної дитини.

Педагог повинен:

1. **Забезпечувати зручне розташування дітей під час занять** (по колу, півколом, тощо), яке давало б змогу вести розмову (очі в очі) не лише з педагогом, а з однолітками.
2. **Уникати надмірного академізму** в підході до розв'язання мовленнєвих завдань заняття.
3. **Добирати теми для обговорення** так, щоб вони викликали інтерес, знаходили емоційний відгук у свідомості й душі кожної дитини.
4. **Проводити заняття спокійно, впевнено, у жвавому темпі**, водночас надаючи дітям можливість поміркувати.
5. **Підтримувати фізичну і психічну активність дітей** задля ефективності їхньої інтелектуально-мовленнєвої роботи.
6. **Будувати з дітьми розмову, а не монолог вихователя.**
7. **Підвищувати рівень мовленнєвої активності**, спонукаючи кожну дитину до участі в обговоренні, даючи можливість висловлювати власні думки.
8. **Розвивати в собі вміння й звичку слухати дітей**, не гасити мовленнєву ініціативу своєю надмірною активністю і досвідченістю.
9. **Уникати втручання в розповідь дитини**, виправлення помилок у процесі її мовлення.
10. **Керуватися певними правилами під час постановки запитань:**
 - запитання так, щоб спонукати дітей до відповіді;
 - адресувати запитання всім дітям, а вже потім викликати для відповіді одну дитину;
 - ставити запитання так, щоб у формулюванні було одне ключове слово, яке й вимагає правильної відповіді;
 - запитувати почергово кожну дитину, уникаючи звернень до дітей у тому порядку, в

якому вони сидять;

1. **□ Сприяти набуттю дітьми досвіду комунікативної взаємодії**, даючи можливість спілкуватися з однолітками – запитувати, повідомляти, пропонувати, обстоювати думки.
2. **□ Працювати щоразу з іншою дитиною**, уникаючи багаторазових звернень до тієї самої дитини.
3. **□ Залучати дітей до активного контролю за мовленням того, хто відповідає**, та оцінювання відповіді мовця, ставлячи запитання:
 - чи правильною є відповідь?
 - чи про все розповів мовець?
 - чи по порядку він розповідав?
4. **□ Пропонувати творчі завдання**, опираючись на особистий досвід дітей.
5. **□ Чергувати мовленнєві завдання з іншими видами дитячої діяльності** для збереження інтересу й ініціативності дітей до навчального матеріалу заняття.
6. **□ Уникати надмірної захопленості наочністю і технічними засобами навчання**, що відволікають увагу дітей і стримують мовленнєву активність.
7. **□ Підтримувати увагу дітей різними способами**, як от – переключення уваги, сюрпризні моменти, проблемні запитання тощо, уникаючи зауважень дисциплінарного характеру.
8. **□ Закріплювати мовленнєві вміння**, набуті на заняттях, під час різних видів діяльності, як-от гра, праця тощо.

МЕТОДИЧНІ РЕКОМЕНДАЦІЇ ОБЛАШТУВАННЯ РОЗВИВАЛЬНОГО ПРЕДМЕТНО-ІГРОВОГО СЕРЕДОВИЩА

Доцільний вибір місця розташування розвивальних центрів на групах.

1. Матеріали логічно згруповані відповідно до різних видів діяльності.
2. Розвивальне предметно - ігрове середовище адекватне віковій дітям з незначним перевищенням ступеня складності.
3. Матеріали і центри відповідно позначені.
4. Предметно- ігрове середовище динамічне і мобільне (принцип поступового ускладнення).

5. Рівень інформативності середовища досягається урізноманітненням тематики.
6. Матеріали та роботи дітей виставляються так, щоб діти могли їх бачити.
7. Ділянки відпочинку доцільно розташовувати подалі від місць, де діти можуть шуміти.
8. Правильний добір обладнання за кольором, формою, розмірами та оптимальне розміщення предметів у предметно-ігровому середовищі.
9. Предметно- ігрове середовище забезпечує розвиток інтересів дитини, задоволення її природних нахилів і потреб, безпечне для здоров'я.

Поради на кожний день

На прогулянці

- На прогулянці звертайте увагу дитини на цифри на будинках, машинах, рекламних щитах, вивісках. Називайте малюкові цифри, які бачите, і просіть, щоб він їх повторив. Для цього пограйте у гру «Відлуння»: нагадайте своєму маляті, що ви у горах чи у будинку чули, як луна «повторює» останні слова, і запропонуйте йому на певний час стати такою луною. Наприклад : «Я скажу чотири, а ти повториш за мною двічі (тричі...) «чотири», «чотири»... Така гра нб лише допоможе дитині запам'ятати числа, а й сприятиме закріпленню навичок лічби, розвитку уваги.

У кімнаті

- Коли дитина просить, щоб ви почитали їй улюблену казку, оповідання, віршик, перед тим, як задовольнити її прохання запропонуйте їй знайти відповідну сторінку за номером (від 1 до 10).

- Якщо ви зібралися пересадити кімнатні квіти, запропонуйте дитині взяти участь у процесі, підібрати горщики відповідного розміру, полічити їх, можна розкласти перед нею пластмасові горщики різні за розміром і дати завдання скласти їх один на один за принципом мотрійки. Можна також пропонувати викладати з них аераційні ряди,

групуючи за певними ознаками. Цей процес не лише захоплює малюка, а й розвиває у нього мисленнєві операції аналізу та серіації.

- Заохочуйте дитину самостійно організувати свій ігровий простір. Наприклад, запропонуйте гру «Кафе». Нехай малюк сам підготує необхідні атрибути, обладнає дизайн приміщення, згрупує предмети, які будуть використовуватися у грі, за якістю (масою, формою, кольором, величиною), множинами (кондитерські вироби, напої, фрукти), виготовить та розклеїть цінники. А ви, відвідуючи «кафе» свого малюка, не забувайте хвалити його старанність.

На кухні

- Під час приготування обіду спонукайте малюка лічити овочі та фрукти. Наприклад, запитайте, скільки в кошику для приготування борщу моркви, буряка, картоплі, цибулі.

- Попросіть перебрати квасолю та горох у різні ємкості. Або висипте на тацю макарони різні за формою та розміром і запропонуйте розкласти їх за однією або двома ознаками. Це завдання розвиватиме вміння дитини класифікувати предмети, а також дрібну моторику та сенсорику.

- Коли варите кашу, запропонуйте малюкові умовною морквою відміряти крупу. Наприклад, попросіть у нього три склянки крупи для варки або скажіть, нехай визначить, скільки ще склянок крупи залишилося у мішечку чи посудині для її зберігання.

В природі

- Виїжджаючи з дітьми на природу (на берег річки, озера чи моря) можна зайняти їх пошуками «курячого бога». Це камінчики з діркою, які, за словами людей, приносять щастя тому, хто їх знаходить. Камінчики можна лічити, групувати за розміром, кольором, нанизати на нитку.

Як організувати розвивальне середовище для дітей раннього дошкільного віку.

Зважаючи на всі особливості дітей раннього дошкільного віку, можна визначити вимоги до організації для них розвивального середовища:

- Усі іграшки, матеріали, атрибути, предмети-замінники об'єднуються за функціональними ознаками відповідно до різних видів предметно-ігрової діяльності дітей (сюжетно-відображальної, будівельної, рухової тощо).
- Більшість дидактичних матеріалів, іграшок та картинок мають бути поліфункціональними, тобто використовуватися по-різному, залежно від мети діяльності.
- Усі іграшки, незалежно від їхньої класифікаційної приналежності, групуються так, щоб вони відповідали за розмірами одна одній, зростові дітей і стаціонарному предметному оточенню, в якому малята зазвичай граються.
- Середовище має містити як відомі дитині компоненти, так і нові, незнайомі, які забезпечують її пізнавальний розвиток. Поповнюючи обладнання в куточку, потрібно дотримуватися принципу поступового ускладнення, тобто вносити в гру нові іграшки. Кожну нову іграшку слід обов'язково обіграти, зробити дітям сюрприз.
- Рівень інформативності середовища досягається урізноманітненням тематики (від приготування їжі для ляльки до лікування тощо).
- Предметно-ігрове середовище має бути динамічним і мобільним, щоб діти вчилися активно ним користуватися, а також , щоб забезпечували їм свободу дій. Усе обладнання має постійно поновлюватися, видозмінюватися.

Педагогічна та батьківська мудрість виховання – духовне надбання дітей

Виховання в широкому розумінні – це багатогранний процес постійного

духовного збагачення й оновлення і тих, кого виховують, і тих, хто виховує.

В.О.Сухомлинський

Доброго дня, шановні колеги, батьки. Гарного настрою вам і здійснення очікувань і сподівань від сьогоднішньої розмови з вами на тему «Пізнавати світ розумом і серцем» яка присвячується дню народження видатного педагога В.О.Сухомлинського.

Педагогіка В.О.Сухомлинського від плоті і крові з любові і поваги до світу дитинства, до людини. В.О.Сухомлинський писав: «У процесі виховання людської особистості діє багато сил, до яких належить: по-перше, сім'я, а в сім'ї найтонший і наймудріший скульптор – мати; по-друге, особа педагога з усіма його духовними багатствами й цінностями, з його мудрістю, знаннями, уміннями, захопленнями, життєвим досвідом, інтелектуальними, естетичними, творчими потребами, інтересами, прагненнями...»

Видатний педагог ставив вимоги у вихованні як до педагогів, так і сім'ї.

У чому ж сутність і зміст головних ідей гуманістичної педагогіки В.О.Сухомлинського? Серед різноманіття педагогічної проблематики педагога чи не найголовніше є «творення людини», проектування щасливої людини. Від того, як перед дитиною, яка пізнає світ розумом і серцем, відкривається дитинство і щастя в ньому, залежить, власне, становлення людини, формування її багатогранних стосунків з іншими людьми.

Серед основних принципів та положень у системі поглядів В.О.Сухомлинського на сутність навчально-виховного процесу є положення про неповторність кожної дитини, та принцип визнання відсутності нездібних дітей.

Тому однією із найважливіших вимог В.О.Сухомлинського до педагогів є вимоги пізнати дитину, цей «ніжний паросток, який стане могутнім деревом», це «цілий світ, неповторний і своєрідний». «Щоб мати доступ до цього казкового палацу, ім'я якого – Дитинство, ви повинні перевтілитися, стати деякою мірою дитиною – лиш за цієї умови вам доступна буде мудра влада над людиною-дитиною».

В.О.Сухомлинський був переконаний, що в школі має панувати 4 культу: культ Батьківщини, Людини, Матері, і Слова.

«Любов до Батьківщини і любов до людини - це ті два стрімкі потоки, які змивають, утворюють могутню річку».

Педагог вчив поваги до матері, жінки.

«Відношення до жінки є мірою людяності», «Поважати жінку – це означає поважати життя», так писав Сухомлинський сину у листах.

В.О.Сухомлинський безмежно вірив у виховну силу книги; вважав, що коли з дитинства невиховано любові до книги, коли читання не стало духовною потребою дитини на все життя, то вже в отрочстві її душа стане порожньою.

Спираючись на власний батьківський досвід, наголошував на ролі батька й матері у вихованні дитини..

Добрі, позитивні результати є тоді, коли батько і мати виступають в єдності, коли материнська і батьківська любов є мудрою, коли є рівновага, гармонія доброти і суворості, ласки і вимогливості.

«Фізичні покарання є насильством не тільки над тілом, але й над духом людини. Хто звик до ремінця і запотилчника, той глухий до доброго слова» – писав В.О.Сухомлинський.

Читаючи у Василя Олександровича про те, якими мають бути учителі, вихователі, батьки, як вони повинні ставитися до дітей, бачимо, що саме вихованню серця дитини великий педагог приділяв найбільше уваги. Дитяче серце має бути вдячним за добро, любов,

турботу, увагу, тобто вміти відповідати любов'ю за любов.

Сухомлинський говорив про виховання, як творення дитини. Неабиякого значення в цьому надавав вихованню добрих почуттів.

«Добрі почуття – це серцевина людяності. Якщо добрі почуття не виховані в дитинстві. Їх ніколи не виховаєш».

Педагог пропонує виховувати добрі почуття через «милування в природі», через книгу, музику, живопис.

«Краса природи - це могутнє джерело енергії «думки, це поштовх, що пробуджує і ліниву, і сонну, і інертну дімку. Перед лицем краси я бачу кожную дитину такою, якою вона є насправді».

Шановні батьки та педагоги, основоположення видатного вченого і педагога ми зобразили човном, що рухається на хвилях життя. Родина і педагоги – разом у цьому човні виховують, «створять» найдорожчий і неоцінений скарб – дитину з її неповторністю і особливістю. Гуманістичні ідеї В.О.Сухомлинського ми зобразили, як три постулати з якими не страшні життєві шторми – духовність, любов, доброта.

Шановні колеги, батьки, В.О.Сухомлинський наголошував, що «від нас, від нашого вміння, майстерності, мистецтва, мудрості залежить її (дитини – авт.) життя, здоров'я, розум, характер, воля, її місце і роль у житті, її щастя».

Дитинство, дитячий світ – це світ особливий. Щоб мати доступ в цей казковий палац ім'я якому – Дитинство, ви повинні перевтілитись, стати в якійсь мірі дитиною – тільки за цієї умови Вам доступна буде мудра влада над людиною-дитиною.

В.О.Сухомлинський

Дитина – дзеркало сім'ї. Як у краплі води відбивається сонце, так у дітях відбивається моральна чистота матері й батька. Завдання сім'ї – дати кожній дитині щастя.

В.О.Сухомлинський

Поради вихователю:

- v Навчайте із задоволенням.

- v Працюйте весело.

- v Поважайте дитину і довіряйте їй.

- v Створюйте сприятливі умови для розвитку і виховання.

- v Припиняйте заняття трохи раніше, ніж дитина сама цього захоче.

- v Якомога частіше вводьте новий матеріал.

v Будьте самі організовані і послідовні.

v Не сваріть дитину за помилки.

v Якомога частіше хваліть дитину.

□

Ми маємо справу з найскладнішим неоціненим, найдорожчим, що є в житті, - з людиною. Від нас, від нашого вміння, майстерності, мистецтва, мудрості залежить її життя, здоров'я, розум, характер, воля, громадянське й інтелектуальне обличчя, її місце і роль у житті, її щастя.

В.О.Сухомлинський

Поради батькам:

v Подавайте приклад хорошої поведінки.

v Змінюйте оточення, а не дитину.

- v Висловлюйте свої бажання позитивно.

- v Висувайте реальні вимоги.

- v Допмагайте дітям вести себе краще, даючи їм вибір.

- v Прислуховуйтеся до того, що говорить Вам дитина.

- v Обирайте виховання без побиття та крику.

- v І головне - пам'ятайте, що любов є найголовнішою потребою усіх дітей.

□

... Є в світі найуніверсальніша, найскладніша й найблагородніша робота, єдина для всіх і водночас своєрідна і неповторна в кожній сім'ї – творення людини...

В.О.Сухомлинський

Консультація для вихователів

Професійне мовлення педагогів

Культура мовлення є обов'язковим елементом загальної культури людини. Не випадково вважається, що мовлення людини – її візитна картка, оскільки від того, наскільки грамотно людина висловлює свої думки, залежить її успіх не лише у повсякденному спілкуванні, але й у професійній діяльності. Особливо актуальне це твердження щодо мовлення педагога, який працює з дітьми дошкільного віку.

Дошкільний вік є сенситивним періодом мовленнєвого розвитку дитини, тому один з провідних напрямів діяльності вихователя дитячого садка – формування усного мовлення та навичок мовленнєвого спілкування, що спирається на володіння рідною літературною мовою.

Одним з основних механізмів оволодіння дітьми рідною мовою є наслідування. У дослідженнях основоположників методики розвитку мовлення дітей дошкільного віку Єлизавети Михеєвої та Фелікса Шохіна наголошується, що діти вчаться говорити завдяки слуху та здатності наслідувати. Дошкільники говорять те, що чують, оскільки внутрішні механізми мовлення у дитини утворюються лише під впливом систематично організованого мовлення дорослих. Автор однієї з методик розвитку мовлення дошкільників Муза Алексєєва відзначає, що, наслідуючи дорослих, дитина переймає не лише всі тонкощі вимови, слововживання, побудови фраз, але й ту недосконалість і помилки, які зустрічаються в їхньому мовленні.

Саме тому до мовлення педагога дошкільного закладу сьогодні ставляться високі вимоги, і проблема підвищення культури мовлення вихователя розглядається у контексті підвищення якості дошкільної освіти.

Якість мовленнєвого розвитку дошкільників залежить від якості мовлення педагогів і від мовленнєвого середовища, яке останні створюють у дошкільному навчальному закладі. Видатні педагоги Єлизавета Михеєва та Євгенія Фльоріна особливу увагу приділяли створенню у дитячому садку розвивального мовленнєвого середовища як чинника розвитку мовлення дітей. На їхню думку, дошкільним працівникам необхідно ставити в обов'язок створювати таке середовище, в якому «мовлення дітей могло б розвиватися правильно і безперешкодно».

У сучасних дослідженнях проблем підвищення культури мовлення педагога виділяють компоненти його професійного мовлення і вимоги до нього.

До компонентів професійного мовлення педагога відносяться:

- якість мовного оформлення мовлення;
- ціннісно-особистісні установки педагога;
- комунікативна компетентність;
- чіткий вибір інформації для створення вислову;
- орієнтація на процес безпосередньої комунікації.

Серед вимог до мовлення педагога дошкільного закладу виділяють:

- **правильність**– відповідність мовлення мовним нормам. Педагогу необхідно знати і виконувати у спілкуванні з дітьми основні норми рідної мови: орфоепічні норми (правила літературної вимови), а також норми утворення і зміни слів;
- **точність**– відповідність змісту мовлення та інформації, яка лежить у його основі. Педагогу слід звернути особливу увагу на семантичний (смысловий) аспект мовлення, що сприяє формуванню у дітей навичок точності слововживання;
- **логічність**– вираження у смислових зв'язках компонентів мовлення і відносин між частинами та компонентами думки. Педагогу слід враховувати, що саме у дошкільному віці закладаються уявлення про структурні компоненти зв'язного вислову, формуються навички використання різних способів внутрішньо текстових зв'язків;
- **чистота**– відсутність у мовленні елементів, невластивих літературній мові. Усунення із активного мовлення не літературної лексики – одне із завдань мовленнєвого розвитку дітей дошкільного віку. Тому, зважаючи на те, що у цьому віці провідним механізмом мовленнєвого розвитку є наслідування, педагогу необхідно піклуватися про чистоту власного мовлення: неприпустимо використовувати слова-паразити, діалектні, жаргонні слова;
- **виразність**– особливість мовлення, що допомагає захоплювати увагу і створювати атмосферу емоційного співпереживання. Виразність мовлення педагога є потужним засобом впливу на дитину. Володіння педагогом різними засобами виразності мовлення (інтонація, темп мовлення, сила, висота голосу тощо) сприяє не лише формуванню довільності виразності мовлення дитини, але й повнішому усвідомленню дитиною змісту мовлення дорослого, формуванню вміння виражати своє ставлення до предмета

розмови;

- **багатство** – уміння використовувати всі мовні одиниці з метою оптимального вираження інформації. Педагогу слід враховувати, що в дошкільному віці формуються основи лексичного запасу дитини, тому багатий лексикон самого педагога сприяє не лише розширенню словарного запасу дитини, але й допомагає сформувати у неї навички точності слововживання, виразності й образності мовлення;

- **доцільність** – вживання у мовленні одиниць, відповідних ситуації та умовам спілкування. Доцільність мовлення педагога передбачає, насамперед, володіння відчуттям стилю. Урахування специфіки дошкільного віку націлює педагога на формування у дітей культури мовленнєвої поведінки (навичок спілкування, уміння користуватися різними формулами мовленнєвого етикету, орієнтуватися на ситуацію спілкування співбесідника і т.ін.).

До цього переліку необхідно додати і правильне використання педагогом невербальних засобів спілкування, його уміння не лише говорити з дитиною, але й чути її.

Безумовно, знання педагогом дошкільного закладу зазначених вимог, їх дотримання і постійне вдосконалення свого мовлення – це запорука успішності роботи з мовленнєвого розвитку дітей у дошкільному закладі.

Педагогічні поради для батьків

„□ Як розмовляє ваша дитина”

Дошкільне дитинство – важливий період у всебічному розвитку дитини та підготовці її до майбутнього шкільного життя.

Для майбутнього школяра дуже важливо мати відповідний рівень мовленнєвого розвитку .

На час вступу до школи дитина:

- Оволодіває правильним звуковим оформленням слова, чітко й зрозуміло вимовляє всі звуки, не замінює, не пропускає і не спотворює їх у словах;
- Має багатий словниковий запас, її мовлення граматично правильне;
- Будує різні за конструкцією речення, узгоджує слова в роді, числі та відмінку, правильно відмінює часто вживані дієслова;
- Може розповісти пережиту нею історію, переказати зміст казки, розповіді, описати предмети, які її оточують, розкрити зміст картини, сутність деяких явищ навколишньої дійсності.

Обстеження рівня мовленнєвого розвитку дитини в домашніх умовах

Для самостійного обстеження рівня мовленнєвого розвитку дитини, батькам слід **забезпечити вдома належні умови**

, зокрема
:

- Добре провітрити приміщення, у якому відбуватиметься заняття з дитиною;
- Забезпечити абсолютну тишину;
- Створити спокійну, доброзичливу атмосферу спілкування.

Організуючи обстеження, батьки мають дотримуватися таких правил:

- Проводити обстеження лише тоді, коли дитина цілком здорова і в доброму гуморі;
- Якщо дитина відмовляється розв'язувати завдання або в неї помітно згасає інтерес, обстеження слід одразу ж припинити. Наступне обстеження треба розпочати з того

розділу чи питання, на якому зупинилися минулого разу;

- Проводити обстеження слід у повному обсязі.

Типи діагностичних завдань:

- *Класифікувати предмети чи зображення;*
- *Відокремлювати зайве слово із семантичного ряду;*
- *Утворювати зменшувально – пестливі форми іменників,*
- *Вживати в мовленні – прийменники, іменники в родовому відмінку, імена в орудному відмінку;*
- *Узгоджувати іменники з числівниками;*
- *Правильно вимовляти багатоскладові слова.*

Ігри та вправи для обстеження рівня мовленнєвого розвитку

дітей старшого дошкільного віку

„ Як назвемо? ”

- □ *Класифікація предметів за родовими ознаками.*

Інструкція: дорослий називає предмети або показує дитині предметні картинки. Дитина має назвати їх одним словом за родовою ознакою.

Наприклад: яблуко, груша, вишня, слива, абрикос – це фрукти. Вони ростуть в саду.

„ Яке слово зайве?”

□ □ *Відокремлення зайвого слова із семантичного ряду.*

Інструкція: дорослий називає ряд слів і просить дитину подумати, яке з цих слів зайве – має відмінні від інших родові ознаки:

- Лялька, машина, цукерка, м'яч;
- Штани, светр, подушка, куртка;
- Ялинка, дуб, пеньок, береза.

„ Велике – маленьке”

□ □ *Утворення зменшувально – пестливої форми від іменників з використанням суфіксів.*

Інструкція: дорослий називає предмет, а дитина називає його в зменшувально – пестливій формі:

- сонце – сонечко;
- дерево – деревце;
- яйце – яєчко.

„ У лісі”

□ □ *Використання прийменників у мовленні.*

Інструкція: дитина відповідає на запитання дорослого:

- Білочка де? (Білочка сидить на дереві.)
- Ведмідь заховався де? За чим? (Ведмідь заховався за дубом.)
- де присів Зайчик? (Зайчик присів за пеньком.)
- звідкіля виглядає Вовк? (Вовк виглядає з – за дерева.)

„ Що зникло? ”

□ □ *Вживання в мовленні іменників у родовому відмінку.*

Інструкція: дорослий викладає в ряд 5 картинок і просить дитину заплющити очі. У цей момент забирає одну картинку. Після того як дитина розплющила очі, дорослий запитує: „Що зникло?”

„ Чим ти будеш гратися? ”

□ □ *Вживання в мовленні іменників в орудному відмінку однини.*

Інструкція: дорослий виставляє на стіл різні іграшки, пропонує дитині взяти одну з них і відповісти на запитання: „Чим ти будеш гратися?”

„ Один – Багато ”

□ □ *Утворення іменників у формі множини.*

Інструкція: дорослий називає предмет в однині та просить дитину назвати цей предмет у формі множини:

- літак – літаки;
- кіт – коти;
- самокат – самокати...

„ Один – три – п'ять ”

□ □ □ □ *Узгодження іменників з числівниками.*

Інструкція: дорослий викладає в ряд цифри: 1, 3, 5. Дитина бере предмет чи предметну

картинку, підносить до кожної цифри і послідовно озвучує: одна квітка, три квітки, п'ять квіток. Можна використати будь – які предмети чи предметні картинки.

„ Багатоскладові слова”

□ □ *Вимова багатоскладових слів.*

Інструкція: дорослий просить дитину повторити за ним багатоскладові слова: акваріум, велосипед, листопад.

„ Повторюй за мною”

□ □ *Формування правильної звуковимови.*

Інструкція: дорослий називає склади та слова, дитина за ним повторює, чітко вимовляючи звуки:

- ПА – БА – ДА;
- ТА –ДА – ПА;
- ДІД – КІТ – ЛІД;
- САША – САЖА;
- ШИТИ – ЖИТИ – ПИТИ.

„ Скажи навпаки”

□ □ *Збагачення лексичного запасу словами – антонімами (протилежними за значенням словами)*

Інструкція: добери антоніми до слів:

- Важкий – легкий;
- Високий – низький;
- Далеко – близько.

„ Створи розповідь”

□ □ *Розвиток зв'язного мовлення.*

Інструкція: Дорослий пропонує дитині :

- Переказати казку;
- Описати іграшку;
- Скласти розповідь з власного досвіду.